

TAMPEREEN
AMMATTIKORKEAKOULU

TYTTÖKIEKON STRATEGIA JA TAVOITTEET SEKÄ NIIDEN TOTEUTUS

Hämeen alue

Vilma Irjala

Opinnäytetyö
Huhtikuu 2016

Liiketalouden koulutusohjelma

Uudistuva yritystoiminta, markkinointi ja talousjohtaminen

TIIVISTELMÄ

Tampereen ammattikorkeakoulu
Liiketalouden koulutusohjelma
Uudistuva yritystoiminta, markkinointi ja talousjohtaminen

IRJALA, VILMA:

Tyttökiekon strategia ja tavoitteet sekä niiden toteutus
Hämeen alue

Opinnäytetyö 64 sivua, joista liitteitä 29 sivua
Huhtikuu 2016

Opinnäytetyö tehtiin Suomen Jääkiekkoliiton Hämeen alueen toimeksiannosta. Jääkiekkoliitto oli havainnut ongelmia tyttöjen liian suurissa harjoitusmäärissä, mistä ilmaantui tarve tutkia toimintaa tarkemmin ruohonjuuritasolla. Tavoitteena oli selvittää jääkiekkoliiton ajatus strategiasta ja verrata sitä seuratasolla vallitsevaan tilanteeseen. Tyttö- ja naiskiekon nopeamman kehityksen tiellä ovat pienet harrastajamäärät, ja niiden lisäämiseksi pyrittiin löytämään vaikutuskeinoja sekä toiminnan kartoittamisella että markkinointisuunnitelman tekemisellä. Strategiaa kartoitettiin ottamalla huomioon jo aiemmin seuroilta kerätyt strategiat, tulkitsemalla viiden tyttökiekkoliigan huoltajan pitämiä päiväkirjoja, keräämällä kommentit kahdelta valmennuksen edustajalta, vanhempaa ikäryhmää edustavilta tytöiltä ja mentaalivalmentajalta.

Työssä havaittiin, että strategioiden kirjaus alueella vaihtelee seurojen välillä valtavasti, eikä se ole verrannollista käytännön tason toimintaan. Isommissa ja toiminnassaan aktiivisissa tyttökiekkoseuroissa ei strategiaa välttämättä ole kirjattuna millään tasolla, kun taas joillain pienemmillä seuroilla oli enemmän ajatuksia kirjattuina. Tavoitteiden asettaminen oli toinen esille tulleista asioista sekä nuorempien että vanhempien tyttöjen osalta. Tällä hetkellä pelaajat ovat määritelleet tavoitteensa itse, eikä varsinaista seurantaa tai kehityskeskustelua ole. Jotta pelaajat saadaan ohjattua aktiivisesti oikeaan suuntaan harjoittelunsa kanssa, tulisi tavoitteita käydä läpi pelaajien kanssa tasaisin väliajoin. Vastausten mukaan tavoitteita on käsitelty lähinnä liiton tapahtumissa, joita järjestetään melko harvoin. Kansallisissa tyttökiekkotavoitteissa keskitytään tyttökiekkjoukkueiden laadun ja määrän lisäämiseen, kun taas opinnäytetyön mukaan tytöt itse harjoittelisivat mieluiten poikajoukkueiden mukana. Tyttöjoukkueissa ongelmaksi koetaan liian suuret tasoerot ja ajoittainen valmennuksen laadun puute. Liian suuriin harjoitusmääriin syynä on osittain velvoite tyttöjoukkueharjoituksiin, vaikka tyttö olisi täysipainoisesti mukana poikajoukkueen toiminnassa.

Yhtäläisiä asioita nuorempien ja vanhempien tyttöjen välillä ovat todella kova motivaatio harjoittelua kohtaan, maalivahtien lisätuen tarve, toive liiton tapahtumien lisäämisestä sekä tavoitteiden itsenäinen asettaminen ja seuraaminen.

ABSTRACT

Tampere University of Applied Sciences
Degree Programme in Business Administration
Innovative Business, Marketing and Financial Management

IRJALA, VILMA:

The Strategy and Goals and their Realization in the Girls' Ice Hockey
Häme Region

Bachelor's thesis 64 pages, appendices 29 pages
April 2016

This bachelor's thesis was commissioned by the Häme region of the Finnish Ice Hockey Association. The association had noticed a problem in the quantity of training, which brought about a need to investigate the operations at grass roots level. The goal was to find out the Ice Hockey Association's idea of the strategy and to compare that to the idea prevailing at the club level. What prevents the faster development of girls' and women's ice hockey is the small number of enthusiasts. To be able to find the effective ways to increase the number of enthusiasts, the operations were surveyed and a marketing plan was created. The strategy was canvassed by considering the strategies that were previously collected from the clubs, by reading journals kept by five guardians of girl hockey players, and by collecting comments from two coaches, a few girl players of older age group and a mental coach.

The thesis realized that recording the strategies varies a lot between the clubs and it is not proportional to the activities at the practical level. Bigger and active clubs might have no written strategy at any level, while some smaller clubs have more ideas in writing. The setting of goals was another matter that came up with both the younger girls and the older ones. So far, the players have determined their goals on their own, and there is no real monitoring or development discussion. To actively guide the players to the right direction in their training, the goals should be evaluated together with the players on a regular basis. According to the responses, the goals are mainly discussed in the association's events, which are held infrequently. The national goals of girls' hockey focus on increasing the quality and quantity of the girl hockey teams, but the thesis showed that the girls themselves would rather train with boys' hockey teams. The problems experienced in girls' own teams were too big differences in skills and occasional lack of quality in coaching. The reason for excessive quantity of training was partly the obligation to participate in the girls' team training, although the girl would be fully involved in the boys' team training.

Similar issues between younger and older girls were an extremely high motivation to train, the goalies' need for additional support, the hope for increasing the number of the association's events and the independent setting and monitoring of targets.

Keywords: strategy, girls' ice hockey, goals, realization

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	JÄÄKIEKKOLIITTO	7
2.1	Suomen Jääkiekkoliitto yleisesti.....	7
2.2	Nais- ja tyttökiekko, Häme	8
2.3	Tutkimuksen kuvaus	9
3	HÄMEEN ALUEEN SEURAT	12
3.1	Strategia-ajatuksen syventäminen.....	12
3.1.1	Strategian viestintä	13
3.1.2	Aktiivisten tyttökiekkoseurojen ajatuksia	13
3.1.3	Passiivisempien tyttökiekkoseurojen ajatuksia	15
3.2	Valmentajien näkökulma	16
4	PELAAJIEN NÄKÖKULMA PÄIVÄKIRJOJEN PERUSTEELLA.....	19
4.1	Jääkiekkoliiton näkökulma	19
4.1.1	Ikäryhmä 5-9	19
4.1.2	Ikäryhmä 10-14	20
4.2	Vanhempien puheenvuoro	20
4.2.1	Päivittäinen toiminta	21
4.2.2	Tavoitteet ja tyttökiekon tila	24
5	PELAAJIEN NÄKÖKULMA OMIEN KOKEMUSTEN PERUSTEELLA .	26
5.1	Ikäryhmä 15 - 19.....	26
5.1.1	Pelaajien kokemuksia strategian toteutuksesta	27
5.1.2	Pelaajien kokemuksia mentaalivalmennuksesta	28
5.2	Mentaalivalmentajan ajatuksia	29
6	POHDINTA.....	31
	LÄHTEET	33
	LIITTEET	35
	Liite 1. Markkinointisuunnitelma	35

1 JOHDANTO

Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää Hämeen alueen nais- ja tyttökiekon strategian toteutus ruohonjuuritasolla. Työ on otsikoitu koskien vain tyttökiekkoa, koska kehityksen painopiste on junioritoiminnassa. Naiskiekko on kuitenkin osa työtä. Jääkiekkoliitto oli jo havainnut ongelman nuorten tyttöjen harjoitusmäärissä ennen opinnäytetyön aloittamista, jolloin aineiston kerääminen oli aloitettu tutkimusta varten. Opinnäytetyön aihe saatiin toimeksiantona Suomen Jääkiekkoliitolta, Hämeen alueelta, tyttö- ja naiskiekolta. Jääkiekkoliitto on luonut strategiat valtakunnallisella tasolla, mutta Hämeen alueella oli ilmennyt tarve tutkia strategian toteutusta käytännön tasolla, eli seuroissa, joukkueissa ja yksittäisten pelaajien tasolla.

Tämä opinnäytetyö pyrki keräämään yhteen tiedostoon ajatukset liitosta, seuroilta, valmentajilta ja pelaajilta, jolloin pystytään konkreettisesti näkemään kaikkien ajatus strategian toteutuksesta omassa toiminnassaan. Opinnäytetyön kirjoittajan opinnot huomioiden, tarkoituksena ei ollut kommentoida tyttöjen treenimääriä, vaan etsiä mahdollisia syitä liian isojen treenimäärien takaa, tavoitteiden ja niihin ohjaavan toiminnan tasolta. Näin pyrittiin selvittämään, mitä tyttökiekosta ajatellaan jääkiekkoliitossa, miten tyttökiekosta on informoitu ja miten sitä toteutetaan seuroissa, sekä miten sitä toteutetaan pelaajatasolla.

Raporttiin on koottu ensin perustietoja Suomen Jääkiekkoliitosta sekä Hämeen alueen nais- ja tyttökiekkotoiminnasta, tämän jälkeen tutkimusta on kuvailtu vielä tarkemmin. Strategia-ajatusta työssä on pohdittu ensin seurojen näkökulmasta, ja lisäksi ovat kommentit valmennuksen näkökulmasta. Pelaajien näkökulmia on kerätty kahdella eri tapaa. Ensin käydään läpi nuoremman ikäryhmän ajatuksia, jotka ovat heidän huoltajiensa kertomia. Tämän jälkeen siirrytään vanhempaan ikäryhmään, jossa tytöt ovat kommentoineet strategia- ja tavoiteliitännäisiä asioita itse. Mentaalivalmennus on mielenkiintoinen ja uusi asia, joka on saatu tyttökiekkoon mukaan, tästä syystä mentaalivalmennuksen näkökulma käydään läpi työn loppupuolella. Ensin on tyttöjen omia ajatuksia liittyen mentaalivalmennukseen, tämän jälkeen toiminnassa mukana olleen mentaalivalmentajan omia ajatuksia. Viimeisenä työssä on pohdinta, joka vetää yhteen koko raportin sisällön.

Tyttö- ja naiskiekon ongelmista suuri osa kulminoituu pieniin harrastajamääriin. Tästä johtuen opinnäytetyön liitteeksi on laadittu markkinointisuunnitelma, joka ei ole julkinen. Markkinointisuunnitelmasta alue voi halutessaan saada tukea tyttökiekkobrändin vahvistamiseen, mikä taas auttaa harrastajamäärätavoitteen saavuttamisessa.

2 JÄÄKIEKKOLIITTO

2.1 Suomen Jääkiekkoliitto yleisesti

Suomen Jääkiekkoliitto on perustettu 20.1.1929, se kuuluu kansainväliseen jääkiekkoliittoon IIHF:ään ja onkin sen virallinen edustaja Suomessa. Jääkiekko on Suomen suosituin urheilulaji, aktiivisia harrastajia on 190 000, lisenssipelaajia 72 176, jäsenseuroja 430 ja joukkueita 3036. Pelaajien lisäksi jääkiekon parissa toimii tietysti paljon muitakin toimijoita, tuomarikortteja on 2237, joista aktiivisia tuomareita on 1747. Jäähalleja Suomessa on 223 ja kaukaloita niissä 260. Tämän lisäksi toimihenkilöitä koko Suomessa on yli 60. (Suomen Jääkiekkoliitto – Info 2014.)

Huomioiden jääkiekkoliiton laajuuden on hyvä mainita, että toiminta on jaettu maantieteellisiin alueisiin, näillä jaoilla pyritään takaamaan kaikille samanlainen mahdollisuus harrastaa laadukkaasti asuinpaikasta huolimatta. Alueiden tehtävänä on aktiivisesti kehittää omaa toimintaansa, sekä yhteistoimintaa aluehallintaviranomaisten, muiden alueiden, yhteistyökumppaneiden ja muiden lajien kanssa. Suomen alueet ovat Etelä, Häme, Keskimaa, Kymi-Saimaa, Lappi, Länsirannikko, Pohjoinen ja Savo-Karjala. (Suomen Jääkiekkoliitto – Alueet 2014.)

Jääkiekkoliiton strategia on määritelty vuosille 2014 – 2018. Päämääräksi on asetettu jääkiekkoperheen monipuolinen kasvattaminen. Arvoiksi on määritelty kunnioitus, yhteisöllisyys, hauskuus ja erinomaisuuden tavoittelu. Strategian painopisteiksi liitto on määritellyt seuraavat; yhteiskunnallinen hyväksyttävyys, juniori- ja seuratoiminta sekä huippukiekko. (Suomen Jääkiekkoliitto – Strategia 2014.)

Yllä mainitut strategian pääsuunnat määrittävät myös kaikkea Hämeen alueella tapahtuvaa naiskiekkotoimintaa. Tämän opinnäytetyön on tarkoitus auttaa kyseisen strategian laadukkaassa toteuttamisessa, jotta mahdolliset väärinkäsitykset tai heikot toimintatavat saadaan korjattua jääkiekkoliiton ohjeistamaan suuntaan.

2.2 Nais- ja tyttökiekko, Häme

Kaikki edellä mainittu koskee siis yleisesti jääkiekkoa ja sen toimintaa Suomessa, mutta koska opinnäytetyö koskee nimenomaisesti nais- ja tyttökiekkoa sekä alueellisesti Hämettä, on aluetta tarkasteltava yksittäisenä toimintayksikkönä, ja nimenomaisesti nais- ja tyttökiekkotoimintaa.

Alla on maantieteellisesti havainnollistava kuvio siitä, mitä Hämeen alue Suomen kartalla tarkoittaa.

KUVIO 1. Hämeen alue (Suomen Jääkiekkoliitto – Alueet 2014)

Hämeen alueella tällä hetkellä lunastettuja pelipasseja tytöillä on 49 kpl, vertailun vuoksi todettakoon, että koko Suomen luku on 327. Naisten pelipasseja alueella on tällä kaudella 93, kun koko Suomen luku on 630. Näiden lukujen lisäksi on huomioitava, että tyttöjä on mukana tapahtumapelipasseissa, näistä lukumäärä ei ole tiedossa. (Suoniemi 2016, 1). Mikäli seuroista löytyy esimerkiksi naisten harrastejoukkueita, kuten Koillis-Pirkan Kiekko on, ei näitä harrastajamääriä näy missään jääkiekkoliiton tilastoissa. Tämän lisäksi esimerkiksi Kolhon Wihurin alla toimii Mänttä-Vilppulan alueella luistelukoulu, jonka piirissä on yli 20 innokasta luistelijaa, eikä kyseisiä harrastajamääriä ole jääkiekkoliiton tilastoissa mukana ollenkaan. (Mäkelä, 27.2.2016).

Alueelta jääkiekkoliiton virallisissa sarjoissa tyttöjen puolella on mukana neljä eri seuraa, Oriveden Fortuna, Tampereen Ilves, Hämeenlinnan HPK ja Urjalan Sisukiekko. Vaikka alueella on vain muutama joukkue, joissa on oma tyttöjoukkue, on niin sanottuja tyttömyönteisiä seuroja alueella paljon, tämä tarkoittaa sitä, että poikajoukkueiden mukana

pelaa useita tyttöjä. Naisten SM-sarjaa pelaa kaksi seuraa, Ilves ja HPK, alemmissa sarjoissa mukana ovat Kangasalan Kisa Eagles, Virtain Kiekko-Karhut ja Lahden Pelicans. (Suoniemi 2016, 1.)

Jääkiekkoliitto on määritellyt strategiakaudekseen vuodet 2014 – 2018. Tällä hetkellä olemme siis lähestymässä kyseisen aikajakson puoliväliä ja tavoitteisiin on vielä matkaa, tällä hetkellä lisenssejä on lunastettuna Suomessa 3748 ja tavoiteluvuksi on asetettu 7000. (Niemi 2014, 12.) Tämä antaa hyvän viitteen tutkia määritellyn strategian toteutusta, jotta mahdollisia korjausliikkeitä voidaan vielä tehdä

Hämeen alueelle on määritelty muutama konkreettinen tavoite kaudelle 2015 -2016. Taitojäätapahdumia halutaan lisätä, tällä kaudella Tampereen ja Hämeenlinnan tapahtumissa on tavoitettu jo 30 - 50 tyttöä. Naisvaliokunta on järjestelmällisesti kerännyt alueen seuroilta tyttökiekkostrategioita, tarkoituksenaan selvittää seurojen tahtotaso sekä valmius tyttö- ja naiskiekon parissa toimimiseen. Nämä seuroilta kerätyt strategiat toimivat pohjana tässäkin työssä. Alueella on käynnistetty myös PiPo -projekti, jonka suurimpana tavoitteena on kerätä Pirkanmaan pohjoisalueelta seuroista yhteinen tyttöjoukkue Mini Aurora Cuppiin. (Suoniemi 2016, 1-2.)

2.3 Tutkimuksen kuvaus

Nais- ja tyttökiekko ovat valtavia askeleita poika- ja miesjääkiekon perässä lähinnä siitä syystä, että harrastajamäärät ovat äärimmäisen pieniä. Jotta peliä saataisiin vietyä laadullisesti eteenpäin, vaatisi se enemmän kilpailua pelaajien kesken, jotta taso nousisi. Hyvä esimerkki on se, että menestyäkseen ja päästäkseen maajoukkueeseen miesten tasolla on oltava äärimmäisen lahjakas sen lisäksi, että treenaa äärettömän kovaa. Naisten maajoukkueeseen taas voi päästä mukaan kuka tahansa, jonka treenimotivaatio riittää kovaan työhön. Tulevaisuuden naiskiekkjoukkuetta rakennetaan tämän päivän junioreista, joten jatkuvaan toiminnan tason parantamiseen on pyrittävä. Arkiharjoittelu ei ole vaaditulla tasolla, sitä pyritään tukemaan liiton puolesta muun muassa pitämällä yhteyttä valmennuspäällikköön, tyttöön, vanhempiin ja tekemällä seurakäyntejä. (Suoniemi, 23.1.2016). Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on tukea käsitystä siitä, millä tasolla ja miten työtä tehdään seura- ja joukkueetasolla.

Urheilun niin sanottuna perusyksikkönä voidaan pitää toimivaa urheiluseuraa. Koko Suomen urheilutoiminta on sitä parempaa, mitä paremmin työ tehdään ruohonjuuritasolla. Jokaisen urheiluseuran on löydettävä toki oma polkunsaa, johon panostaa, osalla painopiste on huippu-urheilu ja osalla harrastustoiminta, mutta on huomioitava, että panostus nuorisotoimintaan palkitsee vääjäämättömästi tulevaisuudessa. (Alaja 2000, 42.) Tämä huomioiden on äärimmäisen tärkeää tutkia strategian ja tavoitteiden toteuttamista seuratasolla. Näin mahdolliset väärinymmärrykset saadaan korjattua ja toiminta ohjattua Jääkiekkoliiton toivomaan suuntaan.

Lähtökohta strategiseen ajatteluun ja sen luomiseen muodostuu aina tavoitteesta. Tavoitteen tulisi olla mahdollisimman konkreettinen, jotta sen toteuttaminen päivittäisellä toiminnan tasolla on helppo pitää mielessä. (Rissanen ym. 1996, 52.) Nais- ja tyttökiekon tavoite harrastajamäärien kasvusta on hyvinkin konkreettinen tavoite, joka on helppo pitää mielessä. Strategisten valintojen on tarkoitus auttaa organisaatiota menestymään tavoittelemallaan tavalla, joko tuottaen tai muuten toteuttaen tarkoitustaan (Mantere ym. 2006, 9). Strategian tarkoituksena on määritellä, miten organisaatio tulee saavuttamaan päämääränsä tulevaisuudessa, se pitää sisällään keinoja ja menetelmiä, miten tavoitteisiin tulisi päästä. (Strategia - Mitä tarkoittaa strategia?)

Strategioita voidaan ajatella olevan kahdenlaisia, perusstrategioita ja toimintastrategioita (Rissanen ym. 1996, 52). Tässä työssä käsiteltävän jääkiekkoliiton strategian voidaan ajatella olevan perusstrategia ja seuroilta kerätyt strategiat edustavat toimintastrategioita. Jääkiekkoliitolta saatava strategia ohjeistaa toimintaa toivottuun suuntaan, kun taas seuroilta kerättävät strategiat valaisevat seurojen toimintatapoja käytännössä.

Tähän opinnäytetyöhön on kerätty tietoa usealla tavalla, pääasiallisesti yhteydenotot on hoitanut jääkiekkoliitosta Sari Suoniemi. Suoniemi on pyytännyt mukaan viiden eri pelaajan vanhemmat ikäluokista 9-14, kolme eri valmentajaa Hämeen alueen seuroista, viiden eri tytön omat kommentit ikäluokasta 15-19 ja vanhemman ikäryhmän tyttöjen kanssa toimineen mentaalivalmentajan kommentit. Näiden lisäksi syksyn 2015 aikana on Hämeen alueen seuroilta kerätty strategiat, jotka toimivat omalta osaltaan Hämeen alueen tilanteen kartoittamisessa. Vaikka osallistujien määrä olikin melko pieni, on kuitenkin huomioitava, että Hämeen alueella lunastettuja pelipasseja on vain 49 (Suoniemi 2016, 1), joten tästä määrästä tyttöjä oli jo mukana viisi. Valmentajien kommentit kattoivat omalta osaltaan kyseisen seuran pelaajamäärän ja seurojen strategiat koko alueen.

Työssä käydään läpi ensin Suomen Jääkiekkoliiton ajatuksia toiminnasta ja tavoitteista, tämän jälkeen siirrytään seuroilta tulleeeseen informaatioon. Kun toiminta-ajatuksia on läpikäyty seuratasolla, siirrytään nuorempien tyttöjen tavoitteisiin ja vanhempien ajatuksiin, jotka on kerätty heidän kirjoittamistaan päiväkirjoista ja vastauksista muutamiin esitettyihin lisäkysymyksiin. Tämän jälkeen käydään läpi vanhemman ikäryhmän ajatuksia, tytöt ovat vastanneet samoihin kysymyksiin kuin nuorempien tyttöjen vanhemmat ja käyneet läpi ajatuksiaan mentaalivalmennukseen liittyen. Mentaalivalmennus on varsinkin nuorempien tyttöleijonien toiminnassa uusi asia, joten myös mentaalivalmentajan ajatuksia on kerrottu työn loppupuolella. Lopussa on yhteenveto esille tulleista ajatuksista, toimivista toimintatavoista alueella ja niistä tavoista, joissa on kehittämisen tarvetta.

Jotta opinnäytetyö tukisi mahdollisimman laajasti Hämeen aluetta tavoitteissaan, on työn liitteeksi laadittu myös markkinointisuunnitelma, joka ei ole julkista tietoa.

3 HÄMEEN ALUEEN SEURAT

3.1 Strategia-ajatuksen syventäminen

Tämän opinnäytetyön yksi osa perustuu jo ennen opinnäytetyötä aloitettuun strategioiden keräykseen. Tyttökiekkostrategia on määritelty valtakunnallisella tasolla ja Hämeen alueen omana versiona tästä valtakunnallisesta strategiasta. Olisi kuitenkin toivottavaa, että Hämeen alueella myös seuroilla olisi jokin ajatus seuratasolla tyttökiekkon toteuttamisesta, jota tässä työssä käsitellään seuran omana tyttökiekkostrategiana. Tyttökiekkon pienistä harrastajamääristä johtuen myös Hämeen alueella toimivia aktiiveja on suhteellisen vähän ja he kaikki ovat niin aktiivisia toimijoita, että strategioita läpi käymään toivottiin ulkopuolista henkilöä, mahdollisten uusien näkökulmien toivossa (Suoniemi, 23.1.2016).

Tietoisten strategian toteuttamiseksi suunniteltujen toimenpiteiden lisäksi tulisi huomiota kiinnittää yhtä paljon myös arjen toimiin organisaation toteuttavalla tasolla, tässä tapauksessa urheiluseuroissa. Seuroissa tehtävä työ on juuri strategiaa toteuttavaa työtä, jota on syytä tarkastella verraten asetettuihin tavoitteisiin. Arjen toiminta saattaa johtaa juurensa jostakin totutusta toimintatavasta, tavasta, jolla on aina toimittu sen sijaan, että toimintaa ohjaisivat sille asetetut tavoitteet. (Mantere ym. 2006, 154–159.) Seuroilta kerätyistä tyttökiekkostrategioista voidaan etsiä viitteitä toimintatavoista, joita olisi syytä muuttaa, mutta vielä paremmin tähän haasteeseen vastaa vanhemmilta kerätty aineisto, jota käsitellään seuraavassa luvussa.

Seuroilta tyttökiekkostrategioita pyydettiin toimittamaan Suomen Jääkiekkoliittoon osana Hämeen alueen strategian toteuttamista. Tämä kyseinen toiminta on määritelty Hämeen strategiassa ajatuksella ”tyttökiekkooajatusten syventäminen seuratasolla”. Ajatuksena strategioiden keräämisessä oli herättää keskustelua tyttökiekkon tilasta kussakin seurassa, näin saataisiin myös kartoitettua yksityiskohtaisemmin tyttökiekkon tahtotilaa Hämeen alueella. Tyttökiekkon kehityksessä ratkaisevana tekijänä toimii seurojen hallituksen tahtotila panostaa tyttökiekkoon ja ennen kaikkea valmennuksen laatuun tyttökiekkopuolella, muuten kehitystä on lähes mahdoton saavuttaa. (Suoniemi 2016, 1.)

Strategioiden keräys seuroilta on suoritettu asettamatta suurempia vaatimuksia palautusmuodolle, sen laadulle tai määrälle. Hämeen alueen tyttökiekkokouluttaja Sari Suoniemi

on ottanut seuroihin yhteyttä sähköpostitse ja pyytänyt toimittamaan liittoon seurojen hallitusten kirjaamat tyttö- ja naiskiekkostrategiat, tavoitteet ja toimet sekä hän oli pyytänyt kommentoimaan seurojen tahtotilaa tyttökiekkoon liittyen. Suurimmalla osalla seuroista ei ole hallituksen kirjaamaa strategiaa koskien suoraan tyttökiekkoa, joten vastausten laajuus vaihteli laidasta laitaan.

3.1.1 Strategian viestintä

Kun uusi strategia julkaistaan, tulisi kiinnittää erityisesti huomioita siihen, että uusia toimintatapoja ohjaavasta strategiasta viestitään ymmärrettävästi sitä joka päivä toteutettavalle tasolle. Usein on vaarana, että strategiaan hienoin sanakääntein määritellyt asiat jäävät joko kokonaan hämärän peittoon epämääräiseksi sanahelinäksi, tai pääkohdat strategiasta osataan luetella kuitenkin ymmärtämättä sen vaikutusta omaan tehtävään. (Mantere ym. 2006, 10.) Edellä mainittuun perustuen on tärkeää selvittää strategista toimintaa seura- ja jopa pelaajatasolla, jotta strategian viestintään saadaan tehtyä tarvittavat muutokset, tai mikäli muutoksia ei tarvita, voidaan ainakin todeta viestinnän onnistuneen.

3.1.2 Aktiivisten tyttökiekkoseurojen ajatuksia

Tässä työssä ei käydä läpi yksittäisten seurojen strategioita, vaan kahteen eri kappaleeseen on kerätty pääpiirteitä niin sanottujen aktiivisten tyttökiekkoseurojen sekä ei niin aktiivisten tyttökiekkoseurojen strategioista. Tällä toimintatavalla yksittäisten seurojen strategiat jäävät seuran ja liiton väliseksi tiedoksi ja näistä kappaleista taas saa yleiskuvausta siitä, mikä tilanne Hämeen alueella tällä hetkellä on. Tyttökiekon strategia-ajatuksen syventäminen on aloitettu vasta kaudella 2015 – 2016 (Suoniemi, 23.1.2016), joten useimmilla seuroilla ei kirjattua ja johtokunnan hyväksymää strategiaa ole olemassa. Tämä aiheuttaa sen, että yksittäisten seurojen strategioiden laajuus vaihtelee valtavasti, joten niitä ei voida pitää vertailukelpoisina keskenään, eivätkä ne välttämättä kuvaa toiminnan laajuutta ja tasoa seurassa.

Hämeen alueella tyttökiekkotoiminnan ei ole tarkoituksaan saada kaikkia alueen tyttöjä pelaamaan jääkiekkoa, vaan tarjota mahdollisuus harrastaa niille, jotka siitä ovat kiinnos-

tuneita (Mäkelä, T. 27.2.2016). Tämä on kantava ajatus myös strategioiden takana. Tyttöjoukkueita alueella on muutamia, mutta seuroissa, joissa joukkue on, sitä ei ole jokaiselle ikäryhmälle. Tästä johtuen pääsääntöisesti tytöt ohjataan Leijonakiekkokoulusta jatkamaan poikien joukkueissa. Strateginen ajattelu keskittyy ohjaamaan nuoria ikäryhmänsä vaatimalla tasolla, kuten leijonapolut on liiton tasolla määritelty (Leijonapolku 2013). Myös jokaisen henkilökohtaisen Leijonakiekkopolun rakentaminen ja ohjaus oli mainittu strategioissa. (Hämeen alueen strategiat 2016.)

Yksittäisinä selkeinä toimenpiteinä olivat osallistuminen kansainväliseen Tyttökiekkopäivään, joillakin seuroilla näitä järjestetään useampi kuin yksi kaudessa. Muutamalla seuralla oli myös ajatus uuden tyttökiekkjoukkueen perustamisesta, joko uudelle ikäryhmälle tai seuran puitteissa ensimmäisen tyttöjoukkueen perustaminen. Kolmas melko konkreettinen toimi Hämeen alueella on käynnistetty PiPo-projekti, joka kerää Pirkanmaan pohjoisalueelta seuroista 2000-luvulla syntyneitä tyttöjä yhteen. Tavoitteeksi ryhmälle on asetettu harjoitella 1-2 kertaa viikossa ja osallistua Jääkiekkoliiton järjestämään Mini Aurora Clubin pilottihankkeeseen. Yksi seuroista mainitsi ohjelmistossaan tyttökiekkon vuosikellon läpikäymisen vanhempien kanssa, tämä on hyvä keino käydä läpi kauden kokonaiskuva. (Hämeen alueen strategiat 2016.)

KUVIO 2. Tyttökiekkon vuosikello (Niemi 2014, 30)

Strategioiden pohjana toimii ajatus terveellisistä elämäntavoista sekä monipuolisesta ja omaehtoisesta liikunnasta. Jääkiekon parissa on myös harrastajia, jotka eivät tähtää kilpailullisesti huipulle, vaan haluavat nauttia pelistä harrastuksen kannalta. Seurat haluavat taata sekä harrastus- että harjoittelumahdollisuudet motivoituneille lapsille, nuorille ja aikuisille. On tärkeää pitää yllä joukkuepelaamisen kulttuuria sekä innostaa lapsia ja nuoria harrastamaan ja harjoittelemaan. Strategioissa on myös huomioitu muut seurat, mikäli lähialueella, jopa samassa kaupungissa, toimii toinen seura, jossa on aktiivista tyttökiekkotoimintaa. Näissä seuroissa tytöt kyllä pääsevät halutessaan mukaan, mutta useimmat tarjoavat mahdollisuuden kaksoisedustukseen, jolloin tyttö voi pelata myös toisen seuran tyttöjoukkueessa. (Hämeen alueen strategiat 2016.)

3.1.3 Passiivisempien tyttökiekkoseurojen ajatuksia

Lähes poikkeuksetta muiden seurojen viesti alkaa sanoilla ”meillä ei ole erityistä strategiaa kirjattuna” tai strategiaa leimaa viesti siitä, että pelaaja on pelaaja huolimatta siitä, onko tyttö vai poika. (Hämeen alueen strategiat 2016.) Mikäli seuroilla on junioristrategia, on se täysin käyttökelpoinen myös tyttökiekolle. Leijonapolku on suunniteltu ikäryhmien mukaan (Leijonapolku 2013), mikä olisi toimiva pohja seuroille tehdä omat strategiat juniorikiekon tavoitteellisuuden turvaamiseksi. Pelaajien vanhempien puheenvuorossa, jota käsitellään luvussa viisi, käy selvästi ilmi toive siitä, että pelaajaa käsitellään ikäryhmänsä mukaisesti, sukupuolierottelun sijaan.

Muutamia kohtia seurojen strategioista on syytä mainita, ne toistuvat useamman täysin erillisen seuran strategiassa, joten niitä voidaan pitää hieman laajempina ongelmina, ei vain yhtä seuraa koskevinä. Kansainvälinen tyttökiekkopäivä on ollut niin sanottujen ”ei tyttöaktiivisten” seurojen ohjelmistossa, mutta strategioiden mukaan ilman menestystä. Tapatumaan ei siis ole osallistunut kuin muutama tyttö. (Hämeen alueen strategiat 2016.) Mikäli kyseisillä seuroilla on kuitenkin tahtotila olemassa tyttökiekon ylläpitämiseen, voisi tapahtumaa edeltävää toimintaa, itse tapahtumaa ja jälkitoimintaa sekä –markkinointia käydä läpi yhdessä liiton edustajan kanssa, jolloin voitaisiin löytää mahdolliset ongelmakohdat ja korjata ne seuraavaa tapahtumaa varten. Tyttökiekkopäivästä on paljon positiivista kokemuksia ja konseptin suunnitteluun on käytetty melko paljon resursseja, joten sitä voidaan pitää hyvin toimineena käytäntönä houkutella uusia tyttöjä mukaan toimintaan (Huttula 2012, 46–49).

Toinen yhtäläisyys strategioissa on tyttöjen kiinnostus ringettestä jääkiekon sijaan. Kolme seuraa mainitsevat strategioissaan ringetten niin sanotusti jääkiekon vaihtoehtona. Kaksi kolmesta vastaa ringetten olevan jo joko oman seuran tai alueella toimivan toisen seuran ”valikoimissa” ja yksi seura kommentoi aloittavansa ringettekokeilun tyttöjen houkuttelemiseksi. (Hämeen alueen strategiat 2016.) Mikäli jääkiekkoliitolta riittää resursseja asian selvittämiseen, olisi hyvä tietää, miksi juuri ringette olisi mieleisempi valinta jääkiekon sijaan. Johtuuko valinta siis siitä, että laji on jossakin mielessä kiinnostavampi, vai siitä, että ringetessä nais- tai tyttöjoukkue on jo olemassa, joten sinne on helpompi mennä mukaan. Kuten Suoniemi toteaa (haastattelu 14.2.2016), jääkiekko on olympialaji, toisin kuin ringette, joten se tarjoaa lahjakkaille pelaajille haasteita.

3.2 Valmentajien näkökulma

Jotta pystytään muodostamaan mahdollisimman kokonaisvaltainen kuva Hämeen alueella vallitsevasta tilanteesta, on työhön otettu mukaan näkökulmia jääkiekkoliitolta, seuroilta, valmentajilta sekä pelaajilta ja heidän huoltajiltaan. Valmentajien puolesta kommentoimaan on valittu kaksi tyttökiekossa mukana olevaa valmentajaa, heidän nimiään tai edustamiaan seuroja ei mainita nimeltä, jotta voidaan taata vapaus nostaa esille myös toimimattomia asioita Hämeen alueelta.

Valmentajien näkemystä työssä edustaa kaksi eri valmennuksen parissa toimivaa ihmistä, kahdesta hyvin erikokoisesta seurasta. Kyseisten seurojen strategiat olivat hyvin eritavalla kirjattuina, myös valmentajien vastaukset erosivat toisistaan. Valmentajien vastauksista käy selvästi ilmi erilainen suhtautuminen ja tietoisuus strategiasta, kyseiset vastaukset ilmentävät sillä tavoin osuvasti alueella vallitsevaa ilmapiiriä. Valmentajien näkemykset on selvitetty sähköpostikeskusteluna, aiheena Hämeen tyttökiekkostrategia. Valmentajille on kerrottu kysymykset, jotka tytöiltä itseltään on kysytty, sekä avattu hieman tutkimuksen taustaa. Vastauksille ei ollut asetettu vaatimuksia määrän tai laadun suhteen, vaan asia oli jätetty heidän itsensä arvioitavaksi.

Ensimmäinen valmennuksen edustajista kommentoi heti aluksi, ettei hänellä ole edes tiedossaan Hämeen alueen tyttökiekkostrategiaa, eikä hän muista, että asiasta olisi ollut pu-

hetta. Tästä voidaan päätellä myös virhearvio haastattelun kysymysten asettamisessa, Hämeen alueen oma strategia kun myötäilee kansallista tyttökiekkostrategiaa, eikä sitä välttämättä seuroille ole esitetty nimenomaisesti Hämeen alueen strategiana. Vastausta ei tosin peilattu edes tyttökiekkostrategiaan, joten strategiakäsitys tyttökiekossa lienee epäselvä. Tyttökiekkokouluttajan rooli nähtiin hieman epäselvänä. Vastaajalla ei ollut tietoa siitä, mihin kaikkeen kouluttajan tulisi osallistua, tällä hetkellä roolina on ollut vain taitojälle osallistuminen.

Kyseiseltä henkilöltä konkreettisempia kommentteja esitettiin yhteistyöstä liiton kanssa. Liiton tapahtumista taitojää nostettiin esimerkiksi hyvästä konseptista yhteistyöstä liiton kanssa. Kiitosta sai koko konsepti, mainittuina tiedotus, organisointi ja taitovalmentajan osallistuminen. Konseptissa pidettiin onnistuneena luotua mahdollisuutta nähdä koko alueen ikäluokkien eri pelaajat samalla kerralla, jolloin esimerkiksi tason arvioiminen alueella on mahdollista.

Toinen valmennuksen edustajista peilasi vastausta enemmän oman seuransa strategiaan ja toimintatapoihin. Myöskään tässä tapauksessa seuralla ei ole johtokunnan hyväksymää strategiaa, vaan enemmänkin tyttökiekkoon liittyen kirjatut tausta-ajatukset ja toimintatavat, jotka hallituksen puheenjohtaja on hyväksynyt. Tässä tapauksessa strategian ongelmaksi yleisellä tasolla nähtiin se, että strategia jää yleensä taustalle. Esimerkkinä mainittiin, ettei seuran strategiaa ole näkyvillä missään, jolloin siihen on hankala tukeutua. Vahvuutena seuran tyttökiekkostrategiaan liittyen seurassa koetaan se, että se on rakennettu olemassa olevan tyttökiekkotoiminnan ympärille, siitä on rakennettu toimintamalli enemmän kuin pelkkä tausta-ajatus.

Tyttökiekkotoiminnasta seuratasolla ylipäätään mainittiin aktiivisten ihmisten tärkeys. Kun seurassa on ihmisiä, jotka jaksavat olla asioista kiinnostuneita ja nostavat niitä pinnalle, myös tyttökiekko pysyy aktiivisena. Tässä seurassa tyttökiekko nähdään luonnollisena osana toimintaa juuri siitä syystä, että aktiivisia toimijoita löytyy.

Toisen valmentajan edustama seura tekee yhteistyötä sekä jääkiekkoliiton tyttökiekkokouluttajan että Hämeen alueen tyttö- ja naisvaliokunnan kanssa. Yhteistyötä kuvailtiin mutkattomaksi ja hedelmälliseksi, sen koetaan auttavan tyttöjen mahdollisuutta harrastaa jääkiekkoa sekä edetä urheilijapolulla kohti huippua. Tässä seurassa alueen tyttökiekkokouluttaja koetaan tärkeäksi ja häntä pidetään aktiivisena toimijana, jonka tavoitteena on

viedä tyttökiekkoa voimakkaasti eteenpäin ja auttaa toimijoita näkemään tyttökiekko osana koko kiekkoilun kenttää.

4 PELAAJIEN NÄKÖKULMA PÄIVÄKIRJOJEN PERUSTEELLA

4.1 Jääkiekkoliiton näkökulma

Kysymyksillä pyrittiin ohjaamaan kertomusten pääsuuntia, jotta päiväkirjoista voidaan tehdä vertailukelpoista analyysiä ja yhteenvedoa. Kysymyksiä oli esitetty kuitenkin vain muutama, jotta ne eivät muovaisi liikaa vastauksia tiettyyn muottiin. Näin päiväkirjoista on apua moneen tutkimukseen tämän opinnäytetyön lisäksi tutkittaessa esimerkiksi pelaajien motivaatiota sekä ajatuksia ja tunnetiloja kauden aikana.

Ikäryhmien mukaiset tavoitteet on määriteltä puhtaasti iän mukaisesti, eli niitä ei ole rakennettu erikseen tytöille ja pojille. Tämä tuo myös toivottua vaihtelua vastakkainasetteluun tyttöjen ja poikien välillä. Yksilöä arvioidaan omien ominaisuuksien ja tarpeiden mukaan, jättäen taka-alalle sukupuoleen liittyvät eroavaisuudet.

Jääkiekkoliitto on määritellyt tavoitteet pelaajilleen ikäryhmien mukaan. Opinnäytetyön tarkoituksena oli tutkia strategian toteuttamista seuratasolla, ja siksi on syytä ensin käydä läpi asetetut tavoitteet. Tavoitteet on asetettu ikäryhmille 5–9, 10–14, 15–19, sekä yli 20 vuotiaat. (Leijonapolku 2013.) Päiväkirjoihin osallistuneet pelaajat ovat 10–14 -vuotiaita, kun taas ikäryhmää 15–19 käsitellään heidän omien kokemustensa kautta.

4.1.1 Ikäryhmä 5-9

5–9 -vuotiaille painopisteet on määriteltä ajatuksella ”innostumista hyvässä ilmapiirissä”. Painopisteet ovat intohimon synnyttäminen pelaamiseen, liikunnalliseen elämäntapaan ohjaaminen ja terve itsetunto. Toiminnan ohjaus perustuu liikunnan iloon; leikin ja pelin kautta perustekniikan opetteluun, liikunnallisuuden ja terveiden elämäntapojen omaksumiseen, itseluottamuksen kohottamiseen ja parhaansa yrittämiseen. Toimintaympäristössä tällä ikäryhmällä on hyvä huomioida mahdollisimman kannustava ilmapiiri kotoa sekä pihapelien hyöty oppimisessa ja liikkumisessa. Kaikki mahdollinen kerhotoiminta ja muiden harrastusten mukana kulkeminen mahdollistavat monipuolisen liikkumisen. (5–9 vuotiaat, 2013).

4.1.2 Ikäryhmä 10-14

Tämä niin sanottu lasten kiekon valmistava vaihe ja sen painopisteet on määritelty ajatuksella ”pelaamista hyvässä ilmapiirissä”. Painopisteitä ovat pelin opettaminen ja pelaajaksi kasvaminen. Yksilöiden henkilökohtaisia taitoja pyritään kasvattamaan eri pelipaikoilla ja eri pallopeleillä, pienemmissä ryhmissä ja viisikkoina. (10–14 -vuotiaat, 2013).

Henkisen valmentautumisen luettelo alkaa tässä ikäluokassa olla jo pidempi, huomiota halutaan kiinnittää moneen asiaan, kuten yhteistyövalmiuksiin, omatoimisuuteen, vastoinikäymisten sietämiseen, itsetuntemuksen kehittämiseen ja kykyyn toimia esimerkiksi. Itsensä kehittämiseen liittyen toivotaan ymmärrystä harjoitusprosessin vaikutuksista ja yleisesti elämönhallintataidot liittyvät oleellisesti tämän ikäryhmän mentaalipuolen painopisteisiin. Fyysisellä puolella on tärkeää puolestaan huolehtia mentaalitasapainon sijaan lihastasapainosta, lihaskestävyydestä, ravinnosta ja yleisesti ottaen niin sanotuista liikunnallisista perusvalmiuksista. (10–14 -vuotiaat, 2013).

Toimintaympäristöllekin on ajateltu omat tavoitteensa, jotta kehittymiselle saadaan mahdollisimman hyvät olosuhteet. Kaiken perustana voidaan pitää urheiluun kannustavaa ilmapiiriä ja pihapelejä, jotka ovat oleellinen osa kehitystä lapsilla. Seuran puolesta 10–14 -vuotiaille tulisi järjestää tasoryhmätoimintaa ja taitojäätoimintaa. On tärkeää, että ikäryhmä harrastaa liikuntaa monipuolisesti, ei vain jääkiekkoa. On siis toivottavaa, että joko oman seuran tai muiden seurojen puolesta järjestetään monipuolisesti lajitoimintaa. Oma toimista harjoittelua ja sen tärkeyttä korostetaan, tämä voi toteutua pihapeleinä tai muuten omana aktiivisuutena liikunnan suhteen. Alueen roolina ikäryhmällä on tasosarjatoiminta ja aluevalmennukset, seurakäynnit sekä antidopingtoiminta. (10–14 -vuotiaat, 2013).

4.2 Vanhempien puheenvuoro

Projektiin osallistui viisi vanhempaa Hämeen alueelta. Palautusmuoto päiväkirjoissa oli vapaa, joten pituus ja laajuus vaihtelivat huomattavasti palautusten välillä. Pituuseroista huolimatta vastauksista löytyi paljon samoja piirteitä. Kaikki pelaajat tulevat eri seuroista mutta edustavat samaa ikäryhmää 10 – 14. Vastausten määrän ollessa suhteellisen vähäinen vastaukset niin sanotusti avattiin taulukoihin, jakaen ne positiivisiin ja negatiivisiin

palautteisiin. Nämä kategoriat jaettiin vielä tyttökiekkoa koskeviin asioihin ja yleisesti seuratoimintaa koskeviin asioihin, jolloin oli helpompi jäsentää asioita. Kommenttien ja vastausten sisältöön tutustuttiin ja niistä löytyikin keskenään samankaltaisia kokemuksia. Näitä kokemuksia on jaettu alakappaleisiin 4.2.1 ja 4.2.2, toisessa kappaleessa käsitellään päivittäistä toimintaa ja toisessa kappaleessa tavoitteita ja tyttökiekkoa Hämeessä.

Tämä tutkimus suoritettiin kvalitatiivisena eli laadullisena tutkimuksena. Kvalitatiivista tutkimusmuotoa pidetään tilastollisen eli kvantitatiivisen tutkimuksen vastakohtana. Tämä tarkoittaa sitä, että tutkimusta ei suoriteta millään tavalla mittaamalla, eikä tuloksia ole tarkoitus avata numeraalisesti. Laadullisen tutkimuksen piirteitä määrittelee enemmänkin tutkijan tapa ajatella havaintoja, osallistuneiden ihmisten näkökulma ja osallistuneiden ihmisten asioille antamat merkitykset. (Koskinen ym. 2005, 30–31.)

Osallistuneille vanhemmille esitettiin yhteensä neljä kysymystä, jotta vastauksissa olisi myös jotain, jota vertailla jollain määrin myös numeraalisesti. Kysymykset olivat seuraavat:

- Mitkä koette pelaajan tavoitteiksi tällä hetkellä?
- Miten niitä toteutetaan?
- Miten tavoitteet on määritelty?
- Kaipaako tyttö tai vanhemmat lisätukea seuralta / liitolta?

Näihin kysymyksiin liittyvät vastaukset käsitellään kappaleessa 5.2.2.

4.2.1 Päivittäinen toiminta

Asetelma, joka väkisinkin tulee esille tyttökiekosta puhuttaessa, on vastakkainasettelu tyttö- ja poikakiekon välillä, tähän viitattiin myös päiväkirjoissa paljon. Pääasiallisesti poikajoukkueista ja niiden valmentajista puhuttiin positiiviseen sävyyn, tytöt itse tuntuvat valitsevan poikajoukkueen lähes poikkeuksetta, jos siihen annetaan mahdollisuus. Useammasta vastauksesta löytyi samantyyllisiä perusteluja siihen, miksi tyttö haluaisi harjoitella poikajoukkueiden kanssa. Heidän mukaansa poikajoukkueiden kanssa harjoittelusta haetaan haasteellisuutta, pelivarmuutta, kokemusta, parempaa harjoittelun tasoa, onnistumisia, kannustamista, opastamista ja ennen kaikkea tasoa vastaavaa treeniä.

Poikajoukkueiden valmennuksen koetaan olevan kiinnostunut tytöistä ja heidän kehityksestään, kun taas tyttöjoukkueiden valmennuksen koettiin jossain määrin hankaloittavan tyttöjen treenaamista poikien kanssa. Hankaloittamiseksi määrittelisin ymmärryksen puutetta yksilön kehityksen kannalta, jolloin esimerkiksi tytöltä vaaditaan läsnäoloa oman joukkueen harjoituksissa, vaikka hän treenaa jo poikien kanssa, kokien sen oman kehityksensä kannalta paremmaksi. Useammassa tapauksessa asiasta keskustelu valmennuksen kanssa ei ole korjannut tilannetta, ymmärrys ja tuki on löytynyt poikapuolen valmennukselta, mutta ei tytön omasta joukkueesta. Tilanteen ollessa se, että tyttö haluaa kehittyäkseen treenata poikien kanssa, mutta vaatimus on treenata myös oman joukkueen kanssa, pääsemme takaisin alkuperäiseen ongelmaan, eli liian suuriin harjoitusmääriin.

Useammassa päiväkirjassa kävi ilmi kiitollisuus siitä, että tytöstä on tullut tuttu myös poikapuolella, mikä on johtanut siihen, että tyttöä on pyydetty mukaan poikien treeneihin ja peleihin aina tarvittaessa. Myös kiitollisuutta siitä, että poikajoukkueen valmentajalta oli saatu apua ja ymmärrystä kehitykseen, tuli ilmi vanhempien kommenteista. Eräs vanhemmista kommentoi kääntyvänään aina mahdollisissa ongelmatilanteissa poikajoukkueen valmennuksen puoleen, koska sieltä löytyy hänen mukaansa ammattitaito ja halu auttaa. Yksi vanhemmista kyseenalaistikin sitä, miksi asiantuntevat valmentajat valitaan aina poikajoukkueisiin, jolloin tyttöpuolella kehitys jää heti jalkoihin poikapuoleen verrattuna.

Vaikka poikajoukkueen kanssa harjoittelua pidettiin toivottavana sekä tyttöjen että vanhempien puolesta, mainitsi eräs vanhemmista kuitenkin myös asiaan liittyvän varjopuolen. Hän on havainnut, että tytön on ansaittava paikkansa joukkueessa jokaisessa treenissä ja pelissä, jos haluaa olla arvostettu joukkueen jäsen.

Ajatusta siitä, että tyttöä on pidetty tasavertaisena poikien kanssa, pyydetty esimerkiksi harjoituksiin tai peliin mukaan, oli korostettu hyvänä asiana useassa päiväkirjassa. Esimerkiksi tavoitteiden saavuttamiseen parhaaksi vaihtoehdoksi yksi vanhemmista kommentoi harjoittelun poikien kanssa ja seuran maalivahtijäillä, toinen vanhemmista kommentoi tavoitteen olevan kehityksen ikäryhmän vaatimalla tasolla ilman tyttö-poika-asettelua. Vanhemmille ja tytöille oli jäänyt miellyttävä olo siitä, että tyttöjä pidettiin tasavertaisina poikien kanssa sekä siitä, että tyttöihin suhtauduttiin ikäryhmän, ei sukupuolen mukaan.

Tyttökiekkoon ja tyttöjoukkueisiin suhtauduttiin yleisesti hieman kriittisemmin kuin poikatoimintaan. Useammassa päiväkirjassa nostettiin esille se, ettei tavoitteellinen harjoittelu olisi mahdollista, jos tyttö olisi vain oman joukkueensa treenien varassa. Tätä perusteltiin muun muassa joukkueen sisällä olevilla liian suurilla ikä- ja tasoeroilla sekä valmennuksen laadun puutteilla. Erään tytön kohdalla apua esimerkiksi fysiikkatreeniin oli pyydetty valmennukselta useaan otteeseen, mutta koskaan asiaan ei oltu palattu valmennuksen toimesta, vaikka asiasta oli kysytty. Kuten jo edellä mainitaan, tyttöjoukkueiden puolella valmennuksessa ei yksilön tarpeita ja tavoitteita kehityksessä oteta riittävästi huomioon, esimerkiksi valmennuksen mukaan tyttö ei saisi siirtyä tasoaan vastaavaan ryhmään joukkueen etuun vedoten tai se, ettei fysiikkatreeniin ohjaus jääharjoitusten ulkopuolella ole vaadittavalla tasolla. Myös tyttöjoukkueen sarjapelien vähyyttä kritisoitiin.

Yksi vanhemmista kommentoi tytön pelaavan mieluiten tyttöjen kanssa, koska siellä saa olla kopissakin enemmän äänessä, verrattuna taas poikajoukkueeseen. Tässäkin tapauksessa tyttö kuitenkin treenaa enemmän poikien kanssa, koska tytöillä on vain yksi jääharjoitus viikossa. Toinen vanhemmista taas kommentoi tyttökiekon tärkeyttä siinä vaiheessa, kun pääasiallisesti treenataan ja pelataan poikien kanssa. Esimerkiksi hän nosti pelireissun Ilveksen kanssa Piispalaan, joka oli tytön mielestä yksi parhaista tapahtumista. Tyttö on saanut tyttöjoukkueesta hyviä ystäviä, joiden kanssa on tekemisissä lähes päivittäin, vaikka he näkevätkin harvoin.

Jääkiekkoliiton järjestämistä tapahtumista kuten taitojäistä, maalivahtijäistä ja leijonapentutapahtumista oltiin kiinnostuneita ja kiitollisia. Konsepti on ilmeisen toimiva ja tytöillä on halu lähteä liiton järjestämiin tapahtumiin mukaan. Yksi tytöistä mainitsi mini-leijonapentutapahtuman, johon oli päässyt vanhemman tytön sairastuttua mukaan. Tapahtuma oli hyvä kokemus, mieleen oli erityisesti jäänyt vanhempi maalivahti, joka oli ollut mukava ja kannustava tyttöä kohtaan. Myös MV-talent -tapahtuma mainittiin odotettuna tapahtumana, tässä yhteydessä myös mainittiin, että kyseisentyyppiset tapahtumat olisivat juuri niitä, joissa liitto voisi tukea enemmän. Jääkiekkoliiton leirit olivat yhden vanhemman mielestä ainut paikka, jossa tavoitteita oli käyty riittävästi läpi, mutta samalla hän huomautti, että näitä leirejä järjestetään melko harvoin, eikä varmuutta seuraavalle leirille pääsystä ole. Ne eivät siis itsessään vielä kanna tavoitteiden asettelussa kovin pitkälle, kun omalta joukkueelta ei tähän ole saatu tukea.

4.2.2 Tavoitteet ja tyttökiekon tila

Jääkiekkoliiton tavoite on yksinkertainen, saada lisää pelaajia tulevaisuuden tyttö- ja naisleijoniin (Suoniemi, 23.1.2016). Tämä tavoite on hyvin linjassa vastaajien kanssa, sillä neljä viidestä pelaajasta on ilmoittanut tavoitteekseen pitkällä aikavälillä maajoukkueen. Jokainen vanhempi kuvailee tytärtään ahkeraksi ja tunnolliseksi treenaajaksi, mikä tukee omalta osaltaan pitkän aikavälin tavoitetta.

Yhtä vastaajaa lukuun ottamatta tytöt ovat määritelleet tavoitteensa, niin lyhemmällä kuin pidemmällä aikavälillä, itse. Vanhempien mukaan he tukevat lapsensa tavoitteita parhaimman mukaan, puuttuen lähinnä siinä vaiheessa tilanteeseen, jos treenimäärät uhkaavat nousta liian suuriksi. Seuran ja joukkueen osuus tavoitteiden määrittämisessä näyttää olevan melko pieni. Yksi vanhemmista kommentoi, että pelaajan kanssa käydään tavoitteita läpi joskus treenien jälkeen, mutta hyvin lyhyesti. Kahden muun vanhemman kommentit viittaavat siihen, ettei heillä ole tietoa, miten joukkue tai seura osallistuu tavoitteiden asettamiseen. Neljäs vanhemmista kertoi, ettei valmennuksen kanssa ole ollut puhetta tavoitteista, ja viides vanhemmista ei mainitse tavoitteiden yhteydessä seuraa tai valmennusta ollenkaan.

Suorin ja selkein kysymys oli se, kaipaavatko he lisätukea seuralta tai jääkiekkoliitolta. Kolme viidestä vastaajasta oli sitä mieltä, että lisätuki olisi todella tervetullutta. Kaksi muuta vastaajaa oli sitä mieltä, ettei lisätuelle ole tarvetta, he kokivat saaneensa apua sitä tarvitessaan. Kolme vastaajista, jotka kaipasivat lisätukea, toivoivat sitä nimenomaan tukemaan tavoitteellista harjoittelua. Omien joukkueiden tai seurojen ammattitaito tai halukkuus tukea tyttöjä ei näissä kolmessa tapauksessa tuntunut olevan parhaalla mahdollisella tasolla, joten ulkopuolisen ja ammattitaitoisen ihmisen mielipidettä kaivataan siihen, miten tyttö kehittyy odotuksiin nähden ja mitä harjoittelussa pitäisi parantaa. Yksittäinen esille tullut kritiikinaihe koski sitä, miten ulkopuolista apua tulisi saada, vanhempi koki, että joukkueen valmennus ei huolehdi asioista vaikka lupaa. Kun vanhemmat yrittävät hoitaa asiaa itse, törmäävät he usein siihen ongelmaan, että yhteydenotot tulisi tehdä valmennuksen kautta. Vastaaja ilmaisi myös pelkonsa siitä, että suora yhteydenotto liittoon saattaisi pilata tytön mahdollisuudet saada pelata kyseisessä joukkueessa.

Yhteenvetona voisi todeta tyttöjen motivaation harjoitteluun sekä lajin parissa että omaehtoisesti olevan erittäin hyvällä tasolla. Jokaisessa tapauksessa vanhempien pitää tarvittaessa puuttua vain siihen, etteivät treenimäärät kasvaisi liian suureksi. Useammassa tapauksessa tähän näyttää vaikuttavan velvoite harjoitella myös omassa tyttöjoukkueessa, vaikka tasoa vastaavat harjoitukset olisivat joko poikien tai vanhempien tyttöjen kanssa. Tavoitteiden asettamista olisi hyvä pohtia liiton toimesta, pitäisikö tavoitteita selkeyttää ja niitä lisätä lyhyellä aikavälillä. Tämän lisäksi olisi hyvä pohtia, miten kehitystä seurataan ja miten tarvittaessa vanhemmat tai tytöt itse saavat lisätukea.

5 PELAAJIEN NÄKÖKULMA OMIEN KOKEMUSTEN PERUSTEELLA

5.1 Ikäryhmä 15 - 19

15–19 -vuotiaiden toiminnan painopisteet ovat jo hyvin ammattimaisella tasolla, ajatuk-
sena tällä ikäryhmällä on ”laatua ja voittamista hyvässä ilmapiirissä”. Painopisteiksi on
määritelty urheilulliseen elämäntapaan ohjaaminen sekä voittavaksi ja itseohjautuvaksi
pelaajaksi jalostuminen. Yksilötaidoissa on jo päästy muun muassa nopeustaitavuuteen
ja suoritusvarmuuteen, joukkuepelissä pelin rakenteisiin sekä pelipaikkojen vaihtumiseen
ja erikoistilannepelaamiseen. Henkisen valmennuksen puolella tässä ikäryhmässä on iso
panostus, kuten tavoitteellisuus, itsenäisyys, elämänhallinta ja paineensietokyky. Myös-
kään fyysistä harjoittelua ei ole unohdettu, on syytä vahvistaa peliä tukevia ominaisuuksia,
kuten voimaa, kestävyyttä ja nopeutta. Kovasta treenitahdistusta johtuen on erittäin tär-
keää muistuttaa myös kokonaisvaltaisen palautumisen tärkeydestä. (15–19 -vuotiaat,
2013).

Ajanhallintaa tukevat muun muassa urheiluoppilaitokset, joissa tavoitteellisen urheilun
tarpeet on huomioitu. Seuralle jää myös paljon vastuuta, kuten taitojäiden järjestäminen,
harjoittelun organisointi ja urasuunnittelun tukeminen. Tässä ikäryhmässä aluesarjojen
lisäksi on jo liiton tasolla valtakunnallista kilpailutoimintaa ja maajoukkue-toimintaa.
Myös seurakäynnit ja antidopingtoiminta ovat toiminnassa mukana tällä ikäryhmällä.
(15–19 -vuotiaat, 2013).

15 – 19 -vuotiaat on huomioitu työssä kahdella eri tapaa. Tytöistä neljä kommentoi men-
taalivalmennusta ja siihen liittyviä ajatuksia. Viideltä tytöltä kerättiin kommentit liittyen
strategiaan, sen toteutukseen ja tavoitteisiin. Tytöille esitettiin samat kysymykset kuin
nuorempien tyttöjen vanhemmille, jotta ikäryhmien ajatuksia on mahdollista vertailla.
Toki on muistettava, että nuoremmasta ikäryhmästä vastauksen antoivat vanhemmat, kun
taas vanhemmasta ikäryhmästä tytöt vastasivat itse.

5.1.1 Pelaajien kokemuksia strategian toteutuksesta

Vanhemmista tytöistä mukana oli viisi eri tyttöä. Heille esitettiin käytännössä samat kysymykset kuin kappaleessa 5.2 on mainittu, eli seuraavat kysymykset:

- Mitkä koette tavoitteiksesi tällä hetkellä?
- Miten toimit saavuttaaksesi tavoitteet?
- Miten tavoitteet on määritelty?
- Kaipaanko lisätukea seuralta / liitolta?

Tytöt kommentoivat asiaa sähköpostitse, kuten toimivat myös nuorempien tyttöjen vanhemmat vastatessaan kysymyksiin. Vastaukset olivat erittäin tiiviitä ja konkreettisia.

Tavoitteekseen kolme viidestä työstä ilmoitti menestymisen SM-tason peleissä ja kaksi viidestä taas mainitsi tavoitteessaan maajoukkueen. Toiveina oli saada omaa rooliaan joukkueessa vakaammaksi, onnistua ja kehittyä, sekä fyysisesti että henkisesti. Fyysinen kehitys mainittiin selvästi konkreettisemmin ja useammin kun henkinen, pelillisestä kehityksestä mainittiin tavoitteissa nopea kiekollinen peli ja maalin tekeminen. Yksi tytöistä korosti vammoista toipumista mahdollisimman nopeasti, jotta voisi keskittyä enemmän taas normaaliin harjoitteluun.

Aiheessa, miten tavoitteita toteutetaan, korostui ahkera treenaaminen ja erityisesti se, että treeneissä on itsestään annettava kaikki. Monipuolinen treeni on selvästi tärkeää, on oltava ahkera jäällä ja sen ulkopuolella. Yksi tytöistä korosti positiivista asennetta, palautteen tärkeyttä ja palautteen mukaisesti toiminnan korjaamista.

Tavoitteet ovat tyttöjen itsensä määrittelemiä. Tavoitteiden asettamisen sijaan tytöt kommentoivat enemmänkin tavoitteiden luonnetta siten, että ne ovat realistisia, niiden on oltava tavoitettavissa, ja ne on johdettu siitä, mihin tähtää. Yksi tytöistä kommentoi, että tavoitteet on asetettu kuitenkin niin, että niiden eteen on tehtävä töitä. Toinen tytöistä mainitsi kirjanneensa tavoitteita henkisen valmennuksen tapaamisissa.

Kun aihe siirtyi mahdolliseen lisätuen tarvitsemiseen, vastaukset vaihtelivat laidasta laitaan. Kaksi tyttöä viidestä kertoi, ettei koe tarvetta lisätuelle seuralta tai liitolta. Yksi tytöistä kommentoi, ettei koe tarvitsevansa lisätukea, kunhan vain laadukkaita treenejä on

riittävästi saatavilla. Yksi tyttö, joka pelaa maalivahtina, toivoi lisäapua jäällä ja peleissä, esimerkiksi tekniikan kanssa. Viides tytöistä toivoi lisätukea sekä seuralta että liitolta. Seuralta hän toivoisi enemmän suunnitelmallisuutta, treenejä, jotka on vedetty ja suunniteltu alusta loppuun, alku- ja loppuveryttelyt mukaan lukien. Suunnitelmallisuuteen liittyen hän mainitsi myös toiveen koko kauden harjoitusohjelmasta, tämä auttaisi varmasti pitämään paremmin kokonaisuuden mielessä. Liitolta hän taas toivoi enemmän mahdollisuuksia näyttää kykynsä maajoukkueen suhteen, tästä esimerkkinä hän mainitsi leiritykset.

5.1.2 Pelaajien kokemuksia mentaalivalmennuksesta

Katja Pasanen on toiminut tyttöjen mentaalivalmentajana nyt kahden kauden ajan. Tapaamisia on ollut keväällä 2015, syksyllä 2015 ja keväällä 2016. Näiden lisäksi jokaisella tytöllä itsellään on ollut henkilökohtainen palaveri mentaalivalmentajan kanssa, kestoltaan noin puoli tuntia. Tapaamisia on ollut suhteellisen harvoin, joten tytöillä on mentaalivalmentajan kanssa olemassa oma WhatsApp-ryhmä, jossa kokemuksia ja tunteita on voitu käydä läpi yhdessä. Tytöt kommentoivat mentaalivalmennusta vapaasti ilman määriteltyjä kysymyksiä, sekä pohtivat samaan projektiin liittyen hieman hyvän joukkueen ja pelaajan ominaisuuksia vastaten Suoniemen asettamiin kysymyksiin. (Suoniemi, 11.3.2016).

Lähes jokaisessa kommentissa mainittiin, että mentaalivalmennus auttoi pysähtymään hetkeksi pohtimaan asioita, esimerkiksi tavoitteita. Kommenteista voi havaita, ettei asioita ole pysähdytty oikeasti pohtimaan kunnolla aiemmin. Yksi tytöistä kommentoi, että henkinen valmennus auttoi tavoitteiden täyttymisessä, kun taas toinen kommentoi, että hän sai valmennuksesta vinkkejä myös tulevaisuuden varalle. (Suoniemi, 11.3.2016).

Yksi tytöistä kommentoi, että hänen mielestään henkistä valmennusta olisi voinut olla myös enemmän ohjelmassa, koska hän koki sen hyödyllisenä apuna asioiden pohtimisessa. Toinen tytöistä kommentoi myös mentaalivalmennuksen määrää. Vaikka se olikin hyvä ja motivoiva kokemus, hänen mielestään harvoista tapaamisista johtuen koko mentaalivalmennus jäi hieman etäiseksi. (Suoniemi, 11.3.2016).

Suoniemi on pyytänyt tytöiltä niin sanotun vapaan palautteen lisäksi kommentteja myös neljällä eri kysymyksellä:

- Mikä määrittelee onnistuneen kauden?
- Minkälainen on hyvä joukkue?
- Mitä ominaisuuksia on hyvällä pelaajalla?
- Minkälainen jääkiekkoilija / urheilija olen?

Onnistunutta kautta määriteltiin tavoitteiden saavuttamisen, kehityksen, tuloksen ja fiiliksen mukaan. Tyttöjen onnistunutta kautta määritti myös se, että se on ollut parempi kuin edellinen ja kokonaisuudessaan ehjä. Tavoitteita tulisi saavuttaa sekä joukkueena että yksilönä, kuten myös kehitystä. (Suoniemi, 11.3.2016).

Hyvää joukkuetta kuvaillaan avoimena ja yhteen hiileen puhaltavana ryhmänä, yhteishenki ja tasavertaisuus pelaajien välillä koetaan tärkeäksi. Tytöt mainitsevat ominaisuuksissa myös kilpailuvietin, taidot sekä sen, että kaikki pystyisivät olemaan omia persooniaan myös jään ulkopuolella. Hyvän pelaajan ominaisuudet ovat tyttöjen mukaan laadultaan samantapaisia kuin hyvän joukkueen ominaisuudet. Jään ulkopuolisia ominaisuuksia ovat sosiaalinen, sopeutuva, arvostava muita pelaajia kohtaan, henkisesti vahva, motivoitunut, urheilulliset elämäntavat omaava ja halukas auttamaan myös muita kehittymään. Jäällä toimimiseen puolestaan liitetään peliäly, omien heikkouksien ymmärtäminen, taitava ja halukas viemään omaa joukkuettaan eteenpäin. (Suoniemi, 11.3.2016).

Omia ominaisuuksiaan tytöt taas kuvailivat seuraavasti; määrätietoinen, kilpailuviettiä omaava, joukkuepelaaja, vauhdikas, periksi antamaton, kiekollinen, maalintekijä, kannustava ja kriittinen. (Suoniemi, 11.3.2016).

5.2 Mentaalivalmentajan ajatuksia

Mentaalivalmentaja Katja Pasaselta pyydettiin ajatuksia myös hyvin vapaassa muodossa. Pasaselle ilmoitettiin kysymykset, jotka oli esitetty sekä nuoremmille että vanhemmille tytöille. Kysymysten kertaamisen taustalla oli ajatus siitä, että työhön saadaan uusi näkökulma samoista aiheista, mentaalivalmennuksen piiristä kun voisi aihetta laajentaa useampaankin suuntaan.

Mentaalivalmennuksen toteutukseen ei ole kauden alussa ollut yksityiskohtaista suunnitelmaa, vaan asioita on otettu esille tarpeen ja toiveiden mukaisesti, niin joukkueen kuin yksilön kannalta. Liian tiukkaa suunnitelmaa mentaalivalmennukseen ei koettu hyödylliseksi valmennuksen kannalta yksilöllisten tarpeiden ollessa hyvin erilaisia, myös kyky omaksua uusia asioita vaihtelee yksilöiden välillä. Valmennuksen toteutus oli siis vahvasti tarvelähtöistä, joskin resurssipulan vuoksi tapaamisia oli vähän. Henkisen valmennuksen takana ei ole ajatus vain urheilullisten asioiden läpikäymisestä, vaan tavoitteena on vaikuttaa elämänhallintaan yleisesti. Pasanen mainitsee esimerkkeinä itseluottamuksen ja itsetuntemuksen, joista on apua asioiden kohtaamisessa kaikissa elämän vaiheissa.

Pasasen tavoitteena oli saada tytöt oivaltamaan omia vahvuuksiaan, oppimaan itsestään, luottamaan vahvuuksiinsa sekä hyödyntämään oppeja itsekseen myös tulevaisuudessa. Aiheina heillä oli itseluottamus, itsetuntemus, motivaatio, innostus ja innostaminen sekä parhaiden puolien tuominen esille sekä itsestä että muista. Pasasen mukaan myös tilanteiden nollaaminen on pelin kannalta oleellinen vahvuus, jota mentaalivalmennuksessa harjoiteltiin.

Työssä aiemmin vahvasti esiin nostettu tavoitteiden asettaminen tulee esille myös Pasasen kommentteissa, mentaalivalmennuksen osalta tavoitteisiin oli keskitytty konkreettisesti. Pasasen johdolla tavoitteita oli määritelty, ne oli pilkottu palasiksi ja siten tehty helpommaksi tuoda arkipäivään, mikä taas auttaa tavoitteiden saavuttamisessa. Toimintatapoja kun ei ole helppo muuttaa, ja yleensä pelkkä tieto ei riitä. Tämän vuoksi Pasanen oli tukena tuomassa tavoitteet käytäntöön, jokapäiväiseen elämään.

6 POHDINTA

Strategian toteutus Hämeen alueella on hyvin vaihtelevaa, koska tyttö- ja naiskiekkoaktiivisuus on paljolti kiinni seurasta. Seuroilta kerättyjen strategioiden perusteella tietoisuus ja kiinnostus tyttökiekon strategiasta ja tavoitteista ovat hyvin seurakohtaisia. Kerättyjen strategioiden perusteella ei voida kuitenkaan tehdä aukottomia päätelmiä tyttökiekon tilasta, koska kaikilta aktiivisilta tyttökiekkoseuroilta ei alueelta saatu strategiaa, josta olisi saanut kuvan aktiivisesta toiminnasta, vaikka toiminta tyttötasolla aktiivista onkin. Muutamilla seuroilla, joilla ei ole yhtään omaa tyttökiekkjoukkuetta, strategia ja tausta-ajatukset taas olivat hyvinkin kattavia.

Päivittäisen toiminnan tasolla, varsinkin nuorempien tyttöjen kohdalla, käy ilmi muutamia asioita, joita olisi hyvä pohtia. Suuri kysymys työn taustalla oli tyttöjen suuret harjoitusmäärät ja niihin johtavat tekijät. Suuri yksittäinen tekijä vanhempien haastattelujen mukaan on velvoite oman tyttöjoukkueen harjoituksia ja pelejä kohtaan. Lähes poikkeuksetta nuoremmat tytöt valitsisivat treeni- ja peliympäristökseen poikajoukkueen. Jos poikajoukkueen toimintaan osallistuminen on mahdollista ja tyttö velvoitetaan myös oman joukkueen toimintaan aktiivisesti, nousevat treeni- ja pelimäärät suuriksi.

Tavoitteiden määrittelyn suhteen olisi hyvä nostaa esille valmennuksen tai liiton tuki. Poikkeuksetta jo nuorempien tyttöjen ikäryhmässä tavoitteet oli määritelty itse, mikä on toisaalta myös hienoa, mutta motivaation säilyttämiseksi olisi hyvä määritellä sekä pitkän että lyhyen aikavälin tavoitteita. Jotta tavoitteet ohjaavat toimintaa liiton toivomaan suuntaan, tulisi niitä käydä läpi valmennuksen tai liiton edustajan kanssa. Toki kyseinen toimenpide edellyttää sitä, että Jääkiekkoliiton viestintä on kattavaa ja onnistunutta, näin myös seuratason valmennuksella on valmiudet tukea tavoitteiden asettamisessa ja niiden toteutuksen seuraamisessa. Tavoitteiden läpikäymisessä mainittiin liiton tapahtumat, joissakin tilanteissa tavoitteet oli otettu esille, mutta huomioiden tapahtumien lukumäärän kaudessa olisi luultavasti motivoivampaa saada tukea jokapäiväisessä toiminnassa.

Valtakunnallisessa tyttökiekkostrategiassa tavoitteet ovat vahvasti tyttökiekkjoukkueiden määrän kasvattamisessa, mutta tällä hetkellä tyttöjen omissa toiveissa on mahdollisuus saada treenata poikajoukkueiden mukana. Ongelmiksi koituvat tyttöjoukkueiden osalta liian isot tasoerot tyttöjen kesken ja joissakin tapauksissa valmennuksen laadun

puute. Kyseisiä ongelmia voidaan pitää melko isoina, eikä niitä pystytä nopealla aikataululla korjaamaan kattavasti. Työn vastausten perusteella voidaan siis todeta myös tarve panostaa tyttöjen harjoitteluun ja pelaamiseen poikajoukkueiden mukana, mikä liiton puolesta voisi olla esimerkiksi tyttökiekkoilijoiden tarpeiden selittäminen kattavasti myös poikapuolen valmennukselle.

Molemmilla ikäryhmillä vaikuttaa olevan hyvä motivaatio pelata, treenata ja kehittyä, mikä toimii avainasemassa toiminnalle. Lisätuen tarve ja tyttö/poika-vastakkainasettelu korostuvat nuoremmissa ikäryhmissä, tosin myös vanhempien ikäryhmän edustajilla oli ajatuksia lisätuesta. Yhtäläisyyttä nuorempien ja vanhempien tyttöjen osalta löytyi maalivahtituen tarpeesta, maalivahtipelaaja sekä nuoremmissa että vanhemmissa tytöissä ko- kee tarvitsevänsä lisätukea nimenomaisesti tekniseen suorittamiseen. Juuri maalivahtien tukitarvetta ja toivetta lisätä liiton tapahtumia voidaan pitää asioina, jotka eivät muutu, vaikka ikäryhmä vaihtuu.

Liiton järjestämät taitojäät ja vastaavat tapahtumat eivät saaneet osakseen mitään muita parannusehdotuksia kuin toiveen siitä, että niitä voisi olla enemmän. Myös valmennuksen mielipiteissä ja strategioissa nostettiin esille liiton tapahtumat. Tapahtumia voidaan siis pitää onnistuneina, sillä ne nostettiin esille jossakin määrin kaikissa työhön kerätyissä aineistoissa.

Työn luotettavuuden arvioinnissa heikentävänä tekijänä on otettava huomioon vastaajien pieni määrä, tosin lukumääräisesti harrastajamäärätkään eivät ole isot. Työn luotettavuutta voidaan perustella kuitenkin sillä, että eri tahot nostivat esille samoja asioita, kuten liiton tapahtumat, poikien ja tyttöjen vastakkainasettelun sekä asiat, joissa lisätukea kaivataan. Vanhempien vastauksissa löytyi paljon yhtäläisyyksiä, vaikka vastaajien huollettavat pelaajat pelaavat eri seuroissa ja eri puolilla aluetta. Myös seurojen ajatuksissa löytyi yhtäläisyyksiä, niin aktiivisissa kuin passiivisissa tyttökiekkoukkueissa. Nämä seikat lisäävät työn luotettavuutta, vastaukset kun useissa tapauksissa jakautuivat joko yhteen tai kahteen samankaltaiseen ryhmään, vaikka vastaajia oli vähintään viisi.

Haasteena työssä voidaan pitää myös vastausaktiivisuutta, sillä osa jo työhön mukaan lupautuneista ihmisistä ei lopulta osallistunut ollenkaan. Strategia sanana voi kuulostaa urheiluihmiselle haastavalta ja jopa epämiellyttävältä, jolloin asiaa ei haluta pohtia enempää.

LÄHTEET

- Alaja, E. 2000. Arpapelä? : urheilumarkkinoinnin käsikirja. Suomen urheilumuseosäätiö. Helsinki.
- Alueet. 2014. Suomen jääkiekkoliitto ry. Luettu 30.1.2016. <http://www.finhockey.fi/alueet/>
- Huttula, H. 2012. Girls' Hockey Day 2011 – projektin dokumentointi ja kehitysehdotukset. Opinnäytetyö. Haaga-Helia ammattikorkeakoulu.
- Info. 2014. Suomen Jääkiekkoliitto ry. Luettu 30.1.2016. <http://www.finhockey.fi/info/>
- Koskinen, I., Alasuutari, P. & Peltonen, T. 2005. Laadulliset menetelmät kauppatieteissä. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino.
- Leijonapolku. 2013. Suomen Jääkiekkoliitto ry. Luettu 28.2.2016. <http://www.leijonapolku.fi/>
- Mantere, S., Aaltonen, P., Ikävalko, H., Härmäläinen, V., Suominen, K. & Teikari, V. 2006. Organisaation strategian toteuttaminen. Helsinki: Edita Publishing.
- Mäkelä, T. Tyttökiekkotutor. 2016. Haastattelu 27.2.2016. Haastattelija Irjala, V. Mäntän kaupunki. Mäntän Jäähalli.
- Niemi, S. Tyttökiekko - Pelaajien- ja toimihenkilöiden rekrytointi. Suomen Jääkiekkoliitto ry. 2016.
- Rissanen, R., Sääski, K. & Vornanen, J. 1996. Uudistuvat organisaatiot – Käsikirja organisaatioista ja henkilöstöjohtamisesta. Pieksämäki: Pohjois-Savon ammattikorkeakoulu.
- Suoniemi, S. Hämeen tyttökiekkostrategia ja tavoitteet 2016. 2016.
- Suoniemi, S. Hämeen alueen tyttökiekkostrategiat 2015 - 2016. 2016.
- Suoniemi, S. Hämeen alueen tyttökiekkokouluttaja. Haastattelu 23.1.2016. Haastattelija Irjala, V. Mäntän kaupunki. Mäntän Jäähalli.
- Suoniemi, S. Hämeen alueen tyttökiekkokouluttaja. Haastattelu 14.2.2016. Haastattelija Irjala, V.
- Suoniemi, S. Hämeen alueen tyttökiekkokouluttaja. Haastattelu 11.3.2016. Haastattelija Irjala, V.
- Strategia - Mitä tarkoittaa strategia? Luettu 6.3.2016 <https://www.e-conomic.fi/kirjanpito-ohjelma/sanakirja/strategia>
- Strategia. 2014. Suomen Jääkiekkoliitto ry. Luettu 30.1.2016. <http://www.finhockey.fi/info/strategia/>

5-9 -vuotiaat. 2013. Suomen Jääkiekkoliitto ry. Luettu 28.2.2016.
<http://www.leijonapolku.fi/index.php/5-9-vuotiaat>

10-14 -vuotiaat. 2013. Suomen Jääkiekkoliitto ry. Luettu 28.2.2016.
<http://www.leijonapolku.fi/index.php/10-14-vuotiaat>

15-19 -vuotiaat. 2013. Suomen Jääkiekkoliitto ry. Luettu 28.2.2016.
<http://www.leijonapolku.fi/index.php/15-19-vuotiaat>

LIITTEET

Liite 1. Markkinointisuunnitelma